כשיבדקוהו כדלקמן (דף "עג:) : בב" מהם כשרה ככם · וממזר כדדרשינן מאחך בדומין לך בפ' אחד דיני ממוטת (סנהדרין דף ואב"ם שהם אחים: פהם מסורה נכם - לחשובי הדור אני מוסר נו:): ארך הן הפסולין - בגמרא משמע שכל הפסולים דמתניתין

דרבנן דאמרי' עלה זאת אומרת גזלן דדבריהם כשר לעדות אשה והשחא משחק בקובית למ"ד בפרק זה בורר קיו דמיי פיצ מסלי (סנהדרין דף כד:) לפי שחין שוסקין ממנ נשין נמוש"ע אס"ע בישובו של עולם ניחא ולמ"ד כמי משום דהויא הסמכתא אין נחשב קיח ה מיי׳ פינ מסני גולן בעיניו כיון דמדעתו נותן ומלוה או מיי שם כלכם ג: ברבית שחינה קטולה דרבנן וחפי ב : מיישם פינ ה"ב: ברבית קלולה נמי לא משמע ליה לאינים איסורא כשטתן לו מדעתו רבינו חנגאל אלא א"כ ממשכנו על כרחו ומפריחי בתני' מעשה שעברו יונים למ"ד אי תקדמיה יוכךליוני היינו ירושלמי וכל המעכב משחק בקוביא ולמ"ד ארא אין בהן גזל את הרבים שעשות מצוה אלא מפני דרכי שלום בעלמא וסוחרי (צריך) נדוי: (מתניי) אב ובנו שראי את שביעית מיירי בסביעית כזמן הזה ור' החדש כו' עדר "ש אומר היא כדאשכחן בפרק השולח (נימין דף אב ובנו וכל הקרובין לו.) א"ל בפחורה דרבכן כי ההיא דוה ומ"ט דר' שמעון דכתיב בורר (סנסדרין דף כו.) גבי ממליאי ויאמר ה' אל משה ואל מעות לעניים ואולי עניים ואספו לאפר החדש הוה לכם ומייתי שאין זו סחורה גמורה דאזלי ונו' כלומר עדות החדש בשליחותייהו והא דמשמע בפרק ההא כשרה בכם ואע צ בשניתות "הו והו להפנה לכם עדות זו שמתם קרובן והבן לולב הגזול (פוכה דף למ. ושם) דמותר עדות זו שמורה לכם למכור פירות שביעית לע"ה גבי וק"ל דכל הקרובין למכור פירות שביעית לע"ה גבי אול הפסולין לעדות מבליע לו דמי אסרוג בלולב משום החדש: [פתני'] ואלו לאין מוסרין דמי פירות שביעית הו הפוליו השוחק לע"ה אבל משום סחורה לא אסור כל עדות שאין האשה לע"ה אבל משום סחורה לא אסור כל עדות שאין האשה ובפרק זה בורר (סנהדרין דף כו.) כמי כשרה לה אף אלו כולן פריך ונזבנינהו לכהן בדמי תרומה איגן כשרין לה וכיון גבי סחה תרומה שנפלה לפחות ממחה החדשי אף אלי הוביריו של שביעית וי"ל בדבר המלקט ע"מ במשנתנו וכיוצא בהן לחכול והותיר מותר למכור וכן פורט ודייקינן מינה הא עדות חובו בפרק בתרא דע"ז (דף סב. ושם) דאסור משום לאכלה ולא לסחורה הנשים כשרות ברתנן משמע כדפרשינן וחפשר דלוקח ע"מ באחרית יבשות הוחוק לאכול לא חשיב סחורה אא"כ לוקח עד ומפי אשה ט' גם באול ע"מ למכור ביוקר שקונה להרויח הפסילת הלמ כשרין בשריו להעיד כי סת בעלה ובמסכת קביעית (פ"ח משנה ד) פירש של זו ותנשא על פיחן יינוסכת על פירושלמי ועבדים וא"ר מנשה זאת אימרת ש"פ הירושלמי ועבדים בא"ר מכשה זאת אימרת בלום מרופא בפרק זה בורר (סנהדרין דף כד:) בלומ'נתברר לנו מריוקא בפרק זה בורר (סנהדרין דף כד:) של משנה כי גולן לא תני להו דפסולין דאורייתא אבל דרבנן כנון הכא אילטריך למיתני דלא תימא כיון בקוביא וכיוצא בהן דלא מהמה נובורה מותחלו מדברו שהן פסולין מדרכנו דלא מהמת עבירה מיפסלי מכסרי בשרין להעיד כי פת לנודות החדש ,מידי דהוה אקרובים בעלה של עו דהא לכ"ש: באדת לבין את השבת עדים הנשים נאסנות בעדות שראו את החדש ואפילו עדים ספונות בשלשה לר"ם המעידים עליהם בשאין ב"ד מכירין לכל התורה עדי החדש מחללין את השבת להעיד כוותיה: [פתני'] מי

בשבת להעיד עליו: הדרן עלך ארבעה ראשי שנים ראשי שנים בושל הין שמו אחר להעידו - אם אין מבירין אותי ואותו אחר כמי מחלל ההעידו כי'. איקימנה עליו את השבת כדפירשנו לעיל פאי אחר דחגי בפתנית׳ בסוף פרק ראשון:

לכם היינו בכם ודרשינן נמי כשרין ומיוחסין למעוטי גר קשו ב מיי פיי מהלי

מטשה וטברו יותר מארבטים זוג וכו': שופר - כך שמו : וכסלן את טבדו - סברי לה כר"ש דמכשיר בקרוב והחדש הזה קיד א מיי פיג מהל יכשל בפין בחלו אם החדש כו׳ : שאם יפשל - יכשל בפין

> ביקבלו העדות ויקדשו החדש ולא תורה אור להכשיר קרובים בא: היכי חנים -מתניתין קמיה דרב מי המכשיר ומי הפוסל : איפכא - תנינא כ' יוסי הומר אב ובט וכל הקרובים כשירין הר"ש מעשה בטוביה כו' : א"ל משום הכי - דאפכת דר"ם לרבי יוסי לה חמר לך מידי כי המרת הלכה בקוביל הלו הן הפסולין כו' : בקוביל החיכות של שלם

שמשחקין בערבון ואמור רבקן אסמכתא לא קניא והרי הן גזלנין ביב כבון מדרבכן דמדאורייתא "איט קרוי גולן אלא החוטף מיד איש כדכתיב (שמואל ב כנ) ויגזל את החכית מיד דאורייתא הוא למפסליה משום אל תשת עד חמם (שמות כנ) דהה מנפשיה יהיב ליה: מפריחי יונים - הייט כמי כעין קוביא אי תקדמיה יוכך ליוני : ופוחרי שביעית שושין סחורה בפירות שביעית דרחמנה חמר (ויקרה כה) לאכלה ולא לסחורה (ע"ז ס"ב.) ולפי שנחשדו כל אלו לעבור על דת מחמת ממון חשדום להיות מעידים שקר ע"י ממון ושוחד : והעבדים . פסולי דאורייתא הוא ק"ו מאשה כדאמרן ברין כד: כב"ק (דף פת.) : גבן הם משה ברין כד מל משה ברין כדי על מיתו של מיתו כשרה לה כגון להעיד על מיתו אדם להשיא את אשתו ועל סוטה שנטמחת בסתירה שלח תשתה: לעדות משה - להתירה להנשח ודוקח גזלן דדבריהם אבל גזלן דאורייתא מרייף דחליף לעבור בפרהסיא לא הכשירו במות רב חכמים לעדות חשה והע"פ שהכשירו ב-וכים את העבד ואת האשה דפסולי מוכפות דחורייתא: בותני מי שראה אם החדם כו' : מרכיבין אומו - אף בשבת: ואם לודה להם - אם יש אורבים בדרך כמו ואתה צודה את כפשי (שמואל א כד) והבייתוסים והכותים הם היו אורבים להם לעכבם יקרא ויוצאין לעדות החרש שנאמר "אלה מועדי

מעשה שעברו יותר מארבעים ווג ועיכבן ר"ע כו': תניא אמר רבי יהודה חוד שר"ע עיכבן אלא שופר ראשה של גדר עיבשן ושלח רבן גמליאל והורידוהו מגדולתו(: בותני אב ובנו שראו את החדש ילכו לא שמצמרפין זה עם זה אלא שאם יפסל אחד מהן יצמרף לרפי ("יוסי) דהייט דר' ("סמטון) 🤶 השני עם אחר ר"ש אומר אב ובנו וכל הקרובין כשרין לעדות החדש א"ר יוםי מעשה במוביה הרופא שראה את החדש בירושלים הוא ובנו ועבדו משוחרר וקבלו הכהנים אותו ואת בנו ופסלו את עבדו וכשבאו לפני בית דין קבלו אותו ואת עבדו ופסלו את בנו: גבן א"ר לוי מאי מעמא דר"ש דכתיב המלרי: ומלוי כרכים · לחו גולן יב "ויאמר ה' אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר החדש הזה לכם עדות זו תהא כשרה בכם ורבגן עדות זו תהא מסורה לכם: א"ר יוסי מעשה במוביה הרופא כו' : אמר רב חנן בר רבא הלכתא כר"ש א"ל רב הונא לרב חנן בר רבא רבי יוסי ומעשה ואת אמרת הלכתא כר"ש אמר לו *והא זמנין סגיאין אמרית קמיה דרב הלכתא כר"ש ולא אמר לי ולא מידי א"ל היכי תנית א"ל אפכא א"ל משום הכי לא אמר לך ולא מידי אמר מבי בריה דמרי מבי אמר מר עוקבא אמר שמואל *הלכתא כר"ש: בותני * יאלו הן הפסולין המשחק בקוביא ומלוי ברבית ומפריחי יונים וסוחרי שביעית יועבדים זה הכלל כל עדות שאין האשה כשירה לה אף הן אינן כשירין לה: גבו׳ הא אשה כשירה לה אף הן כשירין לה אמר רב *אשי אומרת * יגולן דדבריהם כשירין לעדות פואת אומרת פאשה: כותני ימי שראה את החרש ואינו יכול להלך מוליכים אותו על החמור אפי׳ במטה ואם צורה להם לוקחין בידן מקלות ואם היתה דרך רחוקה לוקחין בידם מזונות שעל מהלך לילה ויום מחללין את השבת

הדרן עלך ארבעה ראשי שנים

: ה' אשר תקראו אותם במועדם

אינן מכירין אותו משלחין עמו אחר להעירו 'בראשונה היו מקבלין מכל עדות החדש הבייתוסים התקינו שלא יהו מקבלין אלא מן המכירין: גמ" מאי אחר חד

כדי להטעות את הכמים:

מין מכירין אומו • אם אין ב"ד מכירין את העד אם נאמן וכשר הוא : משלחין - ב"ד שבעירו : אחר שמו . להעיד עליו לפני ב"ד מקדשון הגדול (שמקדש) את החדש: משקלקלו הביימוסים - מפרש בנמרא : בבן

9103 2

נר מצוה עדות כלכה ד כמג

לאוין ריד טור ושיע חימ סיי לד סעיי י וסעיי מו: קמו ג מיי׳ בס פ"ע סלכה א טום"ע שם

עין משפט

כשרין לערות החרש שהאשה כשרה לה כגון מיתת הבעל שאפילו דאמר עד זומם פסול עליהס כדמוכח ברים פרק סני שראה את החדש בו" שהלך ר' נהוראי אלל העד באושא אלא בניסן ותשרי בלבד:

הדרן עלך ארבעה

*) נראם ברור דצ"ל וקיי"ל דכל סקרובין פסולין לעדות כחודש

הדרן עלך ארבעהראשי שנים